

Vedtagelsen af disse Traktater, uden at det ogsaa i høj Grad maa komme til at influere paa vore Forhold indadtil.

Det ærede 19de tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) gjorde opmærksom paa visse Uoverensstemmelser mellem Traktaterne med Hensyn til Udnævnelsen af Forligsmedlemmer. Jeg har ogsaa været klar over disse Uoverensstemmelser, men slog mig til Ro med den almindelige Betragtning: der er jo, naar der skal vedtages et Forlig eller en Traktat, to Parter, og Forholdet ligger i hvert Fald efter min Opfattelse saadan, at disse Uoverensstemmelser ikke indeholder nogen reel Betydning. Der er ingen Tvivl om, at det vilde være heldigt — og jeg kan for saa vidt slutte mig til det Ønske, som det ærede Medlem udtalte —, om man kunde faa Ensartethed i saa Henseende, men, som sagt, nogen stor Realitet forekommer det mig ikke der ligger deri.

Mit Parti hilser altsaa disse Forslag med den største Tilfredshed, og jeg anbefaler Forslagene paa det bedste paa mit Partis Vegne.

Udenrigsministeren (Moltesen): Efter Udtalelserne af det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) vil det være det samme som at føre Ugler til Athen, hvis jeg vil føre min Tak til det høje Ting for den villige Behandling af disse Forslag, men jeg vil alligevel have Lov at takke for den.

Det glædede mig at høre, at baade det ærede 19de tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) og de andre Medlemmer, der har haft Ordet, var klare over, at vi fra dansk Side ikke kan fremtvinge en ensartet Form for Voldgiftstraktaterne, men jeg kan kun ønske, der kunde blive Mulighed for det, som det ærede 19de tingvalgte Medlem talte om: at vi kunde faa Forligsnævne nedsat paa samme Maade. Det er naturligvis lettere at ens med en anden Magt om een Mand end at skulle enes med den om tre. Men da det nu er i Traktaten med Belgien, der er Tale om at finde de tre Mænd, tror jeg ikke, det vil volde nogen som helst Vanskelighed; det kunde være værre med andre Lande. Og det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, sagde selv, at det dog kun er noget rent formelt. Der er jo forskellige Typer; nu har man altsaa fra een Side, nemlig fra belgisk, ment, at man helst vilde holde paa den nævnte Form for Forligsnævns Nedsættelse, og da vi ikke har ment, der var Grund til at gøre større Væsen af dette, har vi altsaa fundet os deri, selv om vi har Erfaring for, hvor meget behageligere det vilde være, hvis vi kun

havde eet Medlem at skulle enes om. I det hele taget vil det undertiden være lidt svært, jo flere Traktater vi slutter af den Art, at finde dertil egnede Mænd — eller muligvis Kvinder — i de forskellige Lande, for de Mænd og Kvinder, som er egnede dertil, er ikke saa overvældende i Tal, og de mange Stater, som nu afslutter Traktater, maa altid henvende sig til de samme Mænd, som er optaget af mangfoldigt Arbejde i Forvejen. Vi maa derfor, tror jeg, være taknemmelige for, at vi overhovedet kan faa Forligsnævn vedtaget under en eller anden Form, idet nemlig — som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) udtalte — Forligsnævninstitutionen er en meget værdifuld Station paa Vejen til den fuldkomne Voldgiftsafgørelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Voldgiftstraktat mellem Danmark og Czekoslovakiet.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 6061).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Konvention om Oprettelsen af et Forligsnævn mellem Danmark og Estland.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 6085).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.